

Cik ceļu, tik prioritāšu

Vidzemes pašvaldības veidos prioritāri sakārtojamo valsts nozīmes autoceļu sarakstu nākamajiem trim gadiem.

“Reģionā taču labāk redzams, kuri reģionālie un vietējie ceļi jāsakārto vispirms. Lai varētu plānot, tas ir ļoti svarīgi un jābūt prioritātēm,” uzsvēra VAS “Latvijas Valsts ceļi” valdes priekšsēdētājs Jānis Lange. Patlaban vidzemnieku sarakstā ir 146 objekti, kaut vajadzētu būt ne vairāk kā 30. “Mums plānošana vienkārša – transporta intensitāte, ceļa seguma stāvoklis, atmaksāšanās laiks. Vēl ir citi faktori, kas būtiski pašvaldībām – uzņēmējdarbības attīstība, kādas skolas slēgšana,” atgādināja J.Lange.

Pašvaldību vadītāji bija vienprātīgi, ka ceļa nozīmību novada teritorijā nevar vērtēt vienīgi pēc intensitātes mērījumiem, bet jāņem vērā arī sasniedzamības nepārtrauktība. Jaunpiebalgas novada domes priekšsēdētājs Laimis Šāvējs uzsvēra: “Pašvaldības un

teritorijas ir atšķirīgas. Intensitāte neatbilst ceļa nozīmībai – kursē skolēnu autobuss, iedzīvotājiem jātiek uz darbu, pagastam jābūt saistītam ar novada centru. Nedrīkst mehāniski vērtēt, bet jābūt pārskatāmai programmai vismaz trim gadiem, lai iedzīvotāji var ar kaut ko rēķināties. Vai dzīvot pagastā, kur vairākas dienas skolēnu autobuss nevar braukt, jo ceļš ir slidens, vai doties citur. Mums ir vajadzīgs ceļš, lai nokļūtu Zosēnu pagastā. Ja to nav paredzēts sakārtot, ir skaidri jāpasaka, ka piecus gadus nekas nemainīsies.”

Arī Amatas pašvaldības vadītāja Elita Eglīte uzsver: “Vajag skaidrību. Valdība stāstīja, ka, slēdzot lauku skolas, tiks sakārtoti lauku ceļi, lai skolēnus var aizvest uz skolu. Mēs to stāstām iedzīvotājiem. Uzrakstām vēstuli, ka valsts vietējās nozīmes autoceļš gar Skujenes pamatskolu jāsakārto. Cilvēki nesaprot, kāpēc tas ceļš ir tāds, kāds ir, pat krūmi nav izcirsti.” Viņa arī atgādina, ka iedzīvotāji aizvien nesaprot, ka desmitiem kilometrus mežā braucam pa labiem ceļiem, bet ikdienā jābrauc pa bedrēm. “Satiksmes organizācija smagsvara transportam kļūst par aizvien lielāku problēmu. Ne tikai meža tehnika,

arī lauksaimniecības. Kādus standartus pašvaldības var noteikt saviem ceļiem?” viedokli pauž pašvaldības vadītāja.

Vidzemes pašvaldību vadītāji vienojās, ka jābūt skaidrai metodikai, tiks noteikta kilometru kvota, ko katra pašvaldība varēs iesniegt prioritārajam ceļu sarakstam. Tas tiks iekļauts Vidzemes reģiona mobilitātes investīciju plānā 2030.gadam. Tā kā ceļu sliktais stāvoklis un kopējais sliktais stāvoklis esošo ceļu kopgarums reģionā ir kritiski augsts, pašvaldību diskusija tiks turpināta.

“Iedzīvotājiem katrs ceļš ir svarīgs neatkarīgi no tā, cik mašīnu pa to dienā brauc. Pašvaldībām un vadītājiem nav viegli pavērtēt plašāk, redzēt ne tikai sava novada problēmas, bet Vidzemes. Pamazām sākam paplašināt redzējumu, jo arī tad katrs iegūstam.” “Druvai” pastāstīja Vidzemes plānošanas reģiona Attīstības padomes priekšsēdētājs Hardijs Vents. Izvērtējot Latvijas ceļu tīklu, “Latvijas Valsts ceļi” secināts, ka 69 procenti autovadītāju izmanto vien desmito daļu no visiem ceļiem. □

■ **CEĻŠ UZ UNGURMUIŽU.** Pārgaujas novada pašvaldība vairāk nekā trīs kilometrus garo ceļu pārņēma no valsts un par pašu līdzekļiem sakārtoja.

Foto: MARTA MARTINSONE - KAŠA

Pašvaldības mācēs uzturēt labāk

Jau ilgāku laiku tiek runāts, ka valsts vietējie autoceļi, kuriem nav stratēģiskas nozīmes un ir maza transporta intensitāte, jānodod uzturēšanai pašvaldībām.

To kā risinājumu, lai uzlabotu autoceļu kvalitāti, pierāda arī valsts autoceļu tīkla izvērtējums. Būtisks secinājums – 30 procentiem valsts autoceļu nav valstiski stratēģiskas nozīmes. Lai apzinātu sabiedrības interesēm būtiskākos maršrutus, ir veikts arī pašvaldību un komersantu ceļu izvērtējums. Apkopoti arī dati par elektrības patēriņu, skolu un slimnīcu izvietojumu, pasažieru pārvadājumiem un citiem būtiskiem faktoriem, kas tagad būs pamats turpmākai finansējuma stratēģiskai plānošanai un piešķiršanai konkrētiem autoceļiem. Tika izstrādāti kritēriji, lai identificētu optimālāko stratēģiju, nosakot to, vai konkrētais valsts vietējais autoceļš ir saglabājams valsts īpašumā un uzturēšanā vai arī tā īpašumtiesības un/vai uzturēšana ir nākotnē potenciāli nododama pašvaldībai. Svarīgi, vai ceļš novada administratīvos centrus savieno ar novada pilsētām, novada apdzīvotām teritorijām, kurās atrodas pa-

gastu pārvaldes, ciemiem vai citiem valsts autoceļiem vai savā starpā atsevišķu novadu administratīvos centrus. Otrais kritērijs bija, vai ceļš atrodas vairāku novadu teritorijās, kāda ir gada vidējā diennakts satiksmes intensitāte – tai jāpārsniedz 100 transportlīdzekļi diennaktī, vai pa šo ceļu kursē sabiedriskais transports un vai to izmanto skolēnu pārvadājumiem, vai ceļš nodrošina piekļuvi nozīmīgiem tūrisma objektiem, izglītības iestādēm, piekļuvi citiem valstij stratēģiski svarīgiem objektiem. “Esam gatavi nodot pašvaldībām. Protams, ideāli būtu, ja valsts ceļu sakārto un tad nodod pašvaldībai, un līdzī nāk arī finansējums uzturēšanai. Skaidrs, ka finansiāli tas nav iespējams. Varētu vietējo autoceļu uzturēšanai pašvaldības saņemt to finansējumu, ko saņem ceļu uzturētāji – 1560 eiro par kilometru,” viedokli pauda VAS “Latvijas Valsts ceļi” valdes priekšsēdētājs J.Lange un uzsvēra, ka neviens ceļa posms netiks nodots piespiedu kārtā. Pēdējos gados pašvaldības valsts finanšu mērķdotācija ceļu uzturēšanai ir nemainīga. Ja arī tā pārņem kādu valsts ceļu, tā uzturēšanai finansējums netiek piešķirts.

No 12 894 kilometriem vietējo ceļu 3950 jeb 31 procentu valsts plāno nodot pašvaldību pārziņā. Vidzemē tas būtu 771 kilometrs jeb 24 procenti. Vēl jāpiebilst, ka Vidzemē visvairāk ir grants

ceļu – 2621 kilometrs.

“Vietējiem ceļiem ir zemākas uzturēšanas klases, bet bieži vien uz vietas tas ir primārais ceļš, pa kuru bērni tiek uz skolu, tāpēc notiks diskusijas par pārņemšanu,” stāstīja VAS “Latvijas Valsts ceļi” Attīstības pārvaldes direktors Gundars Kains. Viņš arī atgādināja, ka patlaban Latvijā ir tāds pats autoceļu tīkls kā citās Eiropas valstīs, bet iedzīvotāju, nodokļu maksātāju ir daudz mazāk. Autoceļu tīkls ir tāds, kāds tas izveidojās cariskās Krievijas laikā. Daudzās Eiropas valstīs ceļi ar zemu intensitāti tiek nodoti pašvaldībām. Tā notiek Polijā, Vācijā, Dānijā,” skaidroja G. Kains un uzsvēra, ka lēmumu par to, vai pārņemt kādu ceļu, pieņem dome, tad seko Ministru kabineta lēmums.

Valstij ne, bet novadam svarīgi

Pārgaujas un Amatas novadu pašvaldības jau ir pārņēmušas nelielus, vietējiem iedzīvotājiem un novada attīstībai svarīgus ceļus. Pārgaujas novada pašvaldības pārziņā tagad ir nedaudz vairāk nekā trīs kilometrus garais ceļš līdz Ungurmuižai. Ieguldot pašu naudu, tas sakārtots, uzklāts asfalta segums. “Tūrisma attīstībai šis ceļš ir ļoti svarīgs. Un, protams, iedzīvotājiem, kuri to izmanto ikdienā,” stāsta Pārgaujas novada vadītājs Hardijs Vents un uzsver, ka novadā ir veikta ceļu inventarizācija un skaidri zināma transporta intensitāte. “Katrs ceļš, pat ja pa to brauc pāris mašīnu, ir cilvēkiem vajadzīgs. Protams, jāvērtē, kādā kvalitātē to uzturēt. Jācer, ja pārņemsim vēl kādu ceļu, viss notiks raitāk un saņemsim arī finansējumu uzturēšanai,” saka novada vadītājs. Ceļa pārņem-

šana aizņēma gadu, kamēr tika nokārtotas visas formalitātes.

Amatas novada pašvaldības vadītāja Elita Eglīte atzīst, ja pašvaldība nebūtu pārņēmusi ceļu Ķēči – Siši, tas aizvien būtu neizbraucams. “Kādas ir iespējas, tik darām. Jācer, ka pārņemšana būs ātrāka, mums tā aizņēma divus gadus,” stāsta E.Eglīte.

Skeptiska pret valsts vietējās nozīmes ceļu pārņemšanu ir Raunas novada vadītāja Evija Zurge: “Negribam būt pionieri. Neatdod jau tos labākos ceļus. Ideāli, ja valsts sakārto, bet nav pat krūmi ceļmalās izcirsti. Vēl nav izdarīts tas, ko solīja pirms gadiem.” Viņas teikto papildina Priekuļu novada vadītāja Elīna Stapulione: “Pašvaldībai piedāvāts pārņemt,

piemēram, Garkalnes ceļu. Tur ir daudziem zināmais kalns, pa kuru ziemā nevar uzbraukt, grāvju nav, ir vietas, kur pavasarī ceļš rūgst. Vai būs nauda, lai to pārbūvētu? Ja būtu normāls ceļš, protams, pārņemtu.”

Vidzemes plānošanas reģiona Attīstības padomes priekšsēdētāja vietnieks, Smiltenes novada vadītājs Gints Kukainis vien piebilst, ka patlaban domāt par valsts vietējo ceļu pārņemšanu ir pārāgri. “Būs jauns Ministru kabinets, nostādnes var mainīties. Ja nebūs finansējuma, reti kura pašvaldība pārņems kādu ceļu, vienīgi novadam, bet ne valstij stratēģiski nozīmīgu,” pārdomas izteica G. Kukainis. □

Novads	Valsts vietējo autoceļu kopgarums (km)	Rekomendētais nododamo autoceļu kopgarums (km)
Amatas	130,2	44,2
Cēsu	28,3	4,3
Jaunpiebalgas	76,9	21,6
Līgatnes	39,7	11,6
Pārgaujas	140,2	85,8
Priekuļu	63,1	5,2
Raunas	83,1	17,0
Vecpiebalgas	150,5	43,1

Lappusi sagatavojusi **SARMĪTE FELDMANE**

Publikācijas sagatavotas ar Valsts reģionālās attīstības aģentūras finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Mērķprogrammā “Reģionālo un vietējo mediju atbalsta programma” atbalstīts projekts nr. Nr.2/MEDIA/18/013

Valsts reģionālās attīstības aģentūra

VEDOKLIS

“No 13 tūkstošiem kilometru valsts vietējo ceļu, kuriem nav finansējuma, 3,9 tūkstošus kilometru tiek piedāvāts nodot pašvaldībām. Lai sakārtotu šos ceļus, vajag ap-

mēram 323 miljonus eiro. Tādas naudas nav ne pašvaldībām, ne valstij,” atzīst Latvijas Pašvaldību savienības padomnieks tautsaimniecības jautājumos **Aino Salmiņš**.

Vieni no akcijas "Lašiem būt!" rīkotājiem bija Latvijas Makšķernieku asociācija, un, kā norāda valdes priekšsēdētājs Alvis Birkovs, ideja nekur nav zudusi, kopš 2006.gada tā pārtapusi akcijā "Dzīvais ūdens".

Tiek turpināts iesāktais, pievēršot lielāku vērību ne tikai lašveidīgajām zivīm, visai zivju resursu aizsardzībai.

A. Birkovs sarunā stāsta, ka "Dzīvais ūdens" turpinās gadu no gada un notiek ar Vides aizsardzības fonda finansiālu atbalstu: "Lašu nārsta sargāšana neizskan tik skaļi kā savulaik, bet patiesībā īpašu publicitāti nevēlamies, mēs darām savu darbu. Bijuši reidi Gaujā, Ventā, Abavā, citviet. Paldies tiem, kuri mūs informē par aizdomīgām darbībām. Finanšu resursi ir mazāki, tāpēc arī reidu skaits mazāks, taču Latvijas Makšķernieku asociācijas mobila grupa, kurā ir desmit sabiedriskie

Finanšu resursi sarūk

inspektori, viņu vidū arī Cēsu pusē zināmais Uldis Lenčbergs, vienmēr gatava izbraukt."

Latvijas Makšķernieku asociācija savu galveno uzdevumu – veikt uzraudzību - turpina darīt, cenšoties koordinēties ar citiem uzraugiem. Liela uzmanība tiek pievērsta mazajām upēm, bet netiek aizmirstas arī lielās lašupes.

A. Birkovs gan atzīst, ka līdz ar publicitātes mazināšanos sarukusi arī sabiedrības ieinteresētība. Samazinājies sabiedrisko zivju inspektoru skaits. 2011.gadā Latvijas Makšķernieku asociācija, saņemot deleģējumu no Valsts vides dienesta, organizēja sabiedrisko vides inspektoru statusa pretendentu zivju resursu aizsardzības un uzraudzības jomā mācības piecās Latvijas pilsētās, tostarp arī Cēsīs. Visā valstī tajās piedalījās vairāk nekā simts inte-

resentu. A. Birkovs atklāj, ka viņam nav informācijas, vai sabiedriskie inspektori tiek sagatavoti. Valsts vides dienesta mājas lapā atrodamais sabiedrisko inspektoru saraksts ir krietni novecojis, tur lasāmi inspektoru uzvārdi, kuru apliecību derīguma termiņš beidzās jau 2013.gadā. Nolikums atļauj tās pagarināt, bet informācija nav atrodamā.

A. Birkovs vērs uzmanību uz valstī notiekošo vides aizsardzībā kopumā: "No jaunajā Saeimā ievēlējām partijām par to nopietni runā tikai viena. Tas raisa bažas, kas valstī notiks ar valsts dabas kapitāla pārvaldību. Par to satraukums ne tikai mūsu asociācijai, bet daudzām vides nevalstiskajām organizācijām. Eiropas Savienības kopējā nostādne ir tāda, ka dalībvalstu ekonomiskajām interesēm jābūt sabalansētām ar vi-

● UZZIŅAI

Rudenī vienmēr esam rukuši par malu zvejnieku aktīvizēšanos lašupēs, un Gauja un tās baseina upes ir to skaitā. Saskaņā ar Makšķerēšanas noteikumiem lomā Latvijas iekšējos ūdeņos paturēt lašus un taimiņus aizliegts visu gadu, izņemot atsevišķas, īpaši norādītas teritorijas un licencētās makšķerēšanas vietas. Taču arī tajās 1.oktobrī sākas liegums, jo rudens ir lašveidīgo zivju nārsta laiks, kad tās no Baltijas jūras dodas uz nārstošanas vietām.

Savulaik lašveidīgo sargāšana izskanēja plaši, daudzi jo-projām atceras akciju "Lašiem

būt!", kas sākās 2001.gadā un ar šādu devīzi turpinājās piecus gadus. Piecos gados reidos piedalījās aptuveni 2000 cilvēku, izņemot vairāk nekā 3000 nelikumīgu zvejas rīku.

"Druva" centās noskaidrot, kā šogad notiek lašupju uzraudzība, kāpēc vairs tas neizskan tik plaši?

des interesēm, bet Māra Kučinskā valdība nodemonstrējusi, ka tas tā nav, un šobrīd nevar runāt par valsts ekonomisko interešu sabalansētību ar vides interesēm.

Nacionālajā attīstības plānā valsts dabas pārvaldība minēta kā

viena no prioritātēm, taču nevienas partijas programmā to neatrast pat ar uguni. Skumji, bet fakts."□

● VIEDOKLIS

Inspektori darbojas aktīvi

Ja sabiedriskie zivju inspektori nārsta sargāšanā iesaistās brīvprātīgi, ja Dabas aizsardzības pārvaldes inspektori uzrauga situāciju Gaujas nacionālā parka teritorijā, Valsts vides dienesta (VVD) inspektoriem jāuzrauga visa teritorija. Lai arī no citiem sargātājiem izskan, ka viņu darbība nav manāma, VVD Valmieras reģionālās vides pārval-

des direktora vietniece, Kontroles daļas vadītāja Līga Zvirbule stāsta, ka inspektori aktīvi strādā: "'Lašiem būt!' nekur nav izzudis. Mūsu dienesta inspektori strādā. Nav tā, ka viņi sēž un gaida, kad sāksies nārsta laiks, lai dotos reidos. Inspektoriem darba pietiek visu laiku, jo malu zvejnieki ir naski darboties ne tikai nārsta laikā, ne tikai upēs, kur notiek lašveidīgo nārsts, bet arī citās ūdenstilpēs un visu gadu. Un viņi jau savus ieradumus nemaina arī pēc soda saņemšanas. Nārsta laikā inspektoru darba inten-

sitāte pieaug, lai iespējami labāk pasargātu lašveidīgo zivju nārstu. Katru gadu nārsta apstākļi mainās, arī mēs tiem pielāgojam savas aktivitātes."

L. Zvirbule arī stāsta, ka nepārtraukta ir sadarbība ar sabiedriskajiem inspektoriem, kuri ir galvenie palīgi, bet sadarbība ar zemessargiem, kas citus gadus nākuši talkā VVD inspektoriem, šogad vēl nav organizēta.

Peldus pāri Gaujai

Lašupes Gaujas baseina upes aktīvi uzrauga Dabas aizsardzības pārvaldes inspektori.

■GAUJA. Izsenis tā pazīstama kā lašupe.

Foto: MARTA MARTINSONE - KAŠA

Dabas aizsardzības daļas kontroles un uzraudzības sektora vadītājs Jānis Bušs stāsta, ka pagaidām par lieliem rezultātiem vēl runāt nevar, jo nārsta laiks tikai tagad sācies: "Uzreiz gan jūtama arī maliķu aktivizēšanās, jo viņi jau nav izzuduši. Aizvadītās nedēļas vidū Gaujā pie Amatas ietekas vienu gandrīz paņēmām ciet, bet viņš tā izbijās, ka bēgot pat pārpeldēja Gauju. Iepriekšējā vakarā Pārgaujas novada sabiedriskais inspektors bija piefiksējis, ka tikls tiek ielikts, tad nu mēģinājām rīta agrumā licēju pieķert. Mūs pamanījis, viņš sāka skriet uz Gaujas pusi. Nodomājām, ka grib no somas ar lietišķajiem pierādījumiem atbrīvoties, bet nē, metās upē un peldēja pāri. Līdz negribējām lēkt, atlika vien noskatīties, kā pārpeld Gauju un nozūd mežā. Pa ceļam izmeta tiklu, ko upē atradām. Tajā bija divas nelielas zivis, viena dzīva,

ko palaidām upē. Paziņojām Valsts policijai, lai paskatās, jo ūdens jau nav silts, ka peldētājs nepalik kaut kur mežā un nenosalst."

J. Bušs atzīst, ka šogad neesot jutuši kādu citu sargātāju aktivitāti: "Visi jau laikam ir *paplucināti*, štati samazināti, apsekojamās teritorijas palielinātas, un šķiet, ka sargu acīs vairs neredz dzirkstelīti. Visur fiziski nevaram atrasties, tāpēc pašiem jāsaprot, kuras ir vietas, kas jāuzrauga. Noder arī iedzīvotāju informācija. Ja precīzi izstāsta, mums

tikai atliek vainīgo paņemt ciet. Mēs visu nevaram zināt, tāpēc paldies cilvēkiem, kuri redz un informē."

Daba katru rudenī ir citādāka, tā ietekmē arī nārsta sākumu un norisi. Šoruden ūdens līmenis zems, tāpēc mazajās upītēs zivis vēl nevar iepeldēt. Taču zema ūdens līmenis maluzvejniekiem vieglāk ļauj tikt pie loma Gaujā un citās upēs, kur lašveidīgie ie-nāks, jo ūdens nav sadūļķots. Rudeņos, kad līmenis bija augsts un ūdens duļķains, varēja teikt, ka daba pati sevi sargāja.□

Labās iestrādes izčibējušas

Ar lašveidīgo sargāšanu un populācijas palielināšanu vienmēr aktīvi darbojusies Līgatnes novada pašvaldība, jo tās domes priekšsēdētājs Ainārs Šteins pats ir aktīvs makšķernieks. Ar pašvaldības atbalstu pie slūžām Līgatnes upītē ierīkots zivju ceļš, uzstādīta videonovērošana, lai malu zvejnieki tur nedomātu tikt pie nelikumīga loma.

Jautāts par šī rudens aktivitātēm, A. Šteins saka, ka ir gan pozitīvas, gan negatīvas ziņas: "Labā ziņa, ka pie slūžām pamanīju pirmās zivis, taimiņi sāk nākt uz nārstu. Sliktā ziņa tā, ka kaut kas nav kārtībā ar zivju sargāšanu kopumā. Būšu atklāts, kopš Uldis Lenčbergs vairs nav Valsts vides dienesta inspektors, jebkāda komunikācija zivju aizsardzības jomā mums kā pašvaldībai ar šo dienestu pārtrūkusi. Cik zinu, arī citiem nārsta sargiem tās nav. Zinu, ka pašvaldību policisti, sabiedriskie zivju inspektori kaut ko dara, arī Dabas pārvaldes inspektori, bet diemžēl Valsts vides dienesta inspektorus pēdējā gada laikā neesmu redzējis, pat nezinu, vai kāds ir. Tā ir reāla problēma. Skumji, ka labās iestrādes, kas bija pirms gadiem, kad bija akcijas "Lašiem būt!", kad aktīvi tika iesaistīta sabiedrība, izčibējušas."

Pēc viņa teiktā arī malu zvejnieku kļuvis mazāk, kādu attur lielie sodi, kāds vispār metis šo nodarbi malā, bet jaunajiem šāds rūpals neinteresē. Tajā pat laikā esot signāli, ka Liepas

pusē aktīvi darbojas elektriķi.

"Ja šādi signāli atnāk līdz Līgatnei, tad tur tiešām kaut kas notiek, un Valsts vides dienesta inspektoru uzdevums būtu ar viņiem cīnīties," atgādina A. Šteins un uzsver: "Tai jābūt mērķtiecīgai darbībai, ko dara komanda, apvienojot un koordinējot spēkus. Galvenā iniciatīva jāuzņemas Valsts vides dienesta inspektoriem, kuri zina *maliķu* paradumus, problēmvietas, bet Valsts un pašvaldības policisti, zemessargi, sabiedriskie inspektori var būt kā atbalsts profesionāļiem."

Līgatnes pašvaldība ir viena no tām Gaujas baseina pašvaldībām, kas bija iniciators Gaujas ilgstspējīgas attīstības biedrības veidošanā. Tās mērķis - rūpēties par lašveidīgo zivju resursu pavairošanu un licencētās makšķerēšanas ieviešanu noteiktā upes posmā. A. Šteins skaidro: "Varbūt nav kādu redzamu aktivitāšu, bet darām visu, lai jau drīzumā Gaujā ieviestu lašveidīgo zivju licencēto makšķerēšanu. Visās institūcijās galvenā dokumenta darba versija saskaņota, tagad sākusies oficiālā saskaņošana, pašvaldībās sāk pieņemt lēmumus. Ja viss izdosies, licencētā makšķerēšana sāksies jau no 1.janvāra, un lašveidīgās zivis, iegādājoties licenci, varēs makšķerēt līdz 30.aprīlim. Vēl gan daudz mājas darbu jāizdara. Ja neizdosies visu nokārtot šogad, licencētās makšķerēšanas ieviešana būs jāatliek uz gadu, bet steigai nav pamata. Šobrīd svarīgi vēltīt spēkus nārsta sargāšanai."□

Lappusi sagatavoja JĀNIS GABRĀNS

Publikācijas sagatavotas ar Valsts reģionālās attīstības aģentūras finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Mērķprogrammā "Reģionālo un vietējo mediju atbalsta programma" atbalstīts projekts nr. Nr.2/MEDIA/18/013

Valsts reģionālās attīstības aģentūra